

Pr. Valeri Duhanin

**Noile minuni ale
Sfântului Serghie de la Radonej**

Traducere din limba rusă de
DENIS CHIRIAC

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

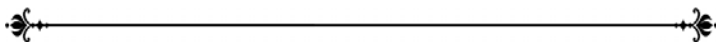
DOXOLOGIA
Iași, 2018

Cuprins

Egumenul pământului rus	7
Noile minuni ale Sfântului Serghie	20
„Mă îngrijesc și mai mult pentru cei dintre voi aflați în exil”	23
Salvare de incendiu	25
Părintele Miheia și darurile Sfântului Serghie	27
„Nu pleca!”	32
„Nu ai puțină sare?”	34
Nu neglija molebenul fraților	36
„Iată, vine ucenicul Sfântului Serghie”	39
„Nu ești părăsită”	43
Milostivire față de o fostă atee	46
L-a văzut pe Sfântul Serghie	48
Salvarea de la suicid	51
Ulei sfânt de la candela Sfântului Serghie	53
„Aceasta este soția ta!”	55
Luminițe deasupra raclei	57
„Nu există un asemenea bolnav”	58
Durerile au trecut	60
Lidia Sergheevna	62
„Mama voastră va veni curând”	69
Rugăciunea copilului și curcubeul	72
Harul primit de la moaștele Sfântului Serghie	74

Povestea schimbătorului de căldură, fără vreo minune specială	76
Istorisiri mici, dar adevărate	79
„Această vedenie mă întărește și mă bucură”	84
Sfântul Serghie se îngrijește de toți	85
„De parcă cineva m-a dus de mână”	88
La Ortodoxie prin Sfântul Serghie	89
Prin vindecare minunată, spre credință și preoție	91
„Domnul ne-a dat copilaș pentru rugăciunile Părintelui Serghie”	93
„Ești mulțumită?”	94
Cum Sfântul Serghie a salvat Academia Teologică din Moscova	98
„Această notă nu-mi aparține”	108
Calea spre Avva Serghie	110
„S-ar fi putut și mai mult, dar...”	117
Izbăvirea de fumat	118
Rugăciunea dinaintea examenului	121
Ajutor neașteptat	122
Vindecarea de diateză	124
Părintele Kiril seamănă cu Sfântul Serghie	125
„Cine este la voi cel mai mare?”	135
Testamentul duhovnicesc al Sfântului Serghie	137

Egumenul pământului rus

Fiecare dintre noi are câte un sfânt pe care îl iubește în mod special și căruia i se adresează mereu, în necaz și în bucurii, în nădejde și în așteptări. Rugăciunea față de acești sfinți este mereu ascultată, iar viețile lor, ca niște stele călăuzitoare, ne conduc în calea spre cer.

Sfântul Serghie de la Radonej face parte din rândul unor asemenea sfinți apropiați inimii, dintre cei mai iubiți. El poartă numele de „Egumen al pământului rus” fiindcă este important nu doar pentru o localitate izolată, ci pentru întreaga Rusie. Egumenul este starețul mănăstirii, cel care se îngrijește de înflorirea ei duhovnicească, iar Sfântul Serghie este povățuitorul duhovnicesc al întregului pământ rusesc.

Există o tradiție potrivit căreia Sfântul Serghie i s-a arătat Starețului Alexei de la „Pustia Sfântului Zosima”. În 1919, în Rusia a avut loc un fenomen nemaiauzit până atunci: peste tot erau „inspectate” moaștele sfinților. Așa puterea atee, rănind inima poporului rus, făcea o mare fărădelege: își bătea joc de odoarele Bisericii. Au fost deschise și „inspectate” și moaștele Sfântului Serghie. Starețul Alexei de la „Pustia Sfântului Zosima” era mult întristat din pricina acestei întâmplări, fiind nedumerit de ce

Dumnezeu îngăduie așa ceva. Odată, seara, pe când stătea la rugăciune, i s-a arătat Sfântul Serghie și i-a spus: „Roagă-te și postește trei zile și îți voi spune ceea de ce ai nevoie”. În cea de-a treia zi, i s-a arătat Sfântul Serghie cu următorul răspuns: „Atunci când tot poporul rus trece prin necazuri, trebuie și eu, împreună cu el, să trec prin vreun necaz”.

Compașiunea și ajutorul sincer, duse până la uitare totală de sine: iată ce-l distingea mereu pe Sfântul Serghie. De aceea, Sfântul Serghie mai este numit și marele purtător al necazurilor pământului rus. Orice necaz se răsfârâgea asupra sufletului Sfântului, de îndată era și înălțat împreună cu rugăciunea sa la tronul lui Dumnezeu, pentru ca acolo, la Tatăl Ceresc, să-și găsească alinarea. Cazuri uimitoare de astfel de ajutor sunt prezentate și în paginile acestei cărți.

Sfântul Serghie este un sfânt apropiat de poporul simplu. Nu a fost teolog, nici orator cunoscut sau scriitor bine instruit, care uluia mintea cititorilor sau ascultătorilor prin profunzimea gândurilor sale. La început, învățătura i se dădea foarte greu. Își făcea cu smerenie munca zilnică, la fel ca orișicare om simplu. Construind chilii pentru străini și primind pâine mucegăită, Sfântul Serghie împărtășea soarta poporului simplu. El a fost cu poporul și de aceea oamenii erau atrași de persoana lui.

Caracteristică distinctivă a monahismului rus, modelul înalt și demn pe care ni l-a lăsat Sfântul Serghie constă în faptul că nu s-a oprit la nevoia sa izolată, ci

iubirea față de Dumnezeu era însoțită de o iubire și o milostivire neobișnuită față de aproapele. Introducând în mănăstire regulamentul de viață obștească, Sfântul Serghie a rânduit „să-i adăpostească pe cei săraci și pe călători și să nu-i refuze pe cei care cer”, explicând că de împlinirea acestei datorii creștine depinde înflorirea viitoare a mănăstirii. În milostivirea Mănăstirii „Sfânta Treime” din vremea Sfântului Serghie, ba chiar și din toate veacurile de după el, se ascunde simplitatea și deschiderea sufletului Egumenului însuși, o jertfelnicie și o dărnicie ieșite din comun.

Milostivirea Sfântului pentru oamenii din orice pătură socială și de orice vârstă ni-l face apropiat nouă. Dacă am fi avut posibilitatea să urmărim ce oameni veneau la Sfântul Serghie de-a lungul celor șapte secole, am fi fost martorii aceleiași realități. Bogați și săraci, instruiți și neșcoliți, fețe înalte și oameni simpli călcau în Mănăstirea „Sfânta Treime” ca să-și pună în fața Sfântului Serghie așteptările și speranțele ascunse, necazurile și amărăciunile, ca să suspine în rugăciune din adâncul inimii lor în fața moaștelor Egumenului pământului rus. Oamenii veneau la Sfântul Serghie încă din timpul vieții sale, adunându-se din diverse părți ale țării. Fie că era vorba de cneaz, de boier, de ostaș sau de simplu țăran, toți veneau la smeritul Serghie, știind că prin el Dumnezeu le va auzi rugămintea, că-i va ajuta neapărat, că le va dezlega legătura problemelor vieții lor, că le va binecuvânta lucrarea pe care o aveau în față.

Până în momentul de față, rusul caută un Stareț, însetează să-și verse în fața lui necazurile, să primească dezlegarea lor. Și cât de mult însetează sufletul rusesc din pricina lipsei acestuia. Sfântul Serghie a fost acel Stareț adevărat, care vedea voința lui Dumnezeu pentru fiecare om. El vedea și știa ce i-a pregătit Domnul fiecărui suflet în parte, iar în rugăciunile sale bineplăcute Îi cerea Tatălui ceresc ajutorul necesar pentru omul respectiv.

După cuvintele ucenicului său, Epifanie cel Înțelept, Avva Serghie „era ca un izvor de binefaceri pentru toți cei care veneau la el... Mulți veneau nu numai de aproape, ci și de departe, din orașe și țări îndepărtate, doar pentru a-l vedea și a auzi de la el un cuvânt. Și toți primeau cuvânt de mare folos și mântuire sufletească... Pe mulți îi învăța prin cuvântul său mântuitor de suflete și îi determina să se întoarcă cu pocăință la Dumnezeu”. Era pentru păcătoși un „mijlocitor fidel”, care îi aducea de la păcat la virtute.

Însă Sfântul Serghie nu numai că a fost cu noi, el rămâne cu noi și astăzi. Orice suflet suferind care varsă în fața lui, împreună cu lacrimile, problemele, așteptările și necazurile este auzit de Sfântul lui Dumnezeu. Până acum, Sfântul Serghie rămâne, pentru toți cei care îl invocă în rugăciune, cel care a fost și în timpul vieții sale pământești pentru o mulțime de oameni care veneau la mănăstirea lui.

Îl cinstim pe Sfântul Serghie, pe ucenicii săi, precum și pe ucenicii ucenicilor săi. Iar acest fapt ne spune că el a fost capabil să pună bazele unei tradiții duhovnicești:

flacăra credinței sale personale, a vieții sale duhovnicești a aprins alte flăcări, care au trecut prin veacuri până în vremurile noastre. De aceea, însăși vedenia primită de Sfântul Serghie referitoare la o mulțime de păsări „foarte frumoase”, prefigurare a mulțimii de ucenici cu daruri duhovnicești uimitoare, s-a împlinit deja în mod minunat prin pronia dumnezeiască.

Să ne amintim de această vedenie: „Odată, seara târziu, Sfântul își făcea pravila și se ruga pentru frați, ca Domul să-i ajute în muncile și nevoințele lor zilnice. Atunci, pe când se ruga așa, deodată a auzit o voce care îl chema: «Serghie!». Sfântul a fost uimit de chemarea care a răsunat în tăcerea nopții și, săvârșind rugăciunea, a deschis ferestraica chiliei sale, voind să-l vadă pe cel care vorbise. Pe neașteptate, a avut o vedenie minunată: din cer a strălucit o lumină orbitoare, mai intensă decât lumina zilei, care a alungat întunericul nopții, astfel încât noaptea a devenit mai luminoasă decât ziua. Glasul respectiv a răsunat din nou: «Serghie! Te rogi pentru fiii tăi duhovnicești: Domnul ți-a primit rugăciunea. Uită-te atent și vei vedea ce mulțime de monahi ai adunat sub îndrumarea ta, în numele Sfintei și de viață făcătoarei Treimi». Și Serghie a văzut în fața sa o mulțime de păsări frumoase, care zburau nu numai prin mănăstire, ci și în jurul său. Glasul respectiv s-a auzit din nou: «La fel de numeroși vor fi ucenicii tăi, ca și stolurile de păsări pe care le-ai văzut. Și după tine, numărul lor nu va sărăci, numai dacă vor dori să pășească pe urmele tale»”.